

**Pozdravni govor novog župnika
nakon svete mise s uvođenjem u službu 24. kolovoza 2024.**

Draga braćo i sestre!

Nakon današnjeg bogoslužja najprije želim zahvaliti Trojedinom Bogu na daru života i obilju milosti koje svakodnevno izlijeva na mene po ljudima kojima sam poslan. Župnička služba koju mi je povjerio, prvi puta prije pet godina, neprestano mi u pamet doziva one evanđeoske riječi *idite po svem svijetu i propovijedajte evanđelje*.

Danas je s nama euharistijsku službu slavio mons. Antun Perčić, u službi biskupovog delegata. Hvala Vam monsinjore Antune što smo po Vama osjetili biskupovu brigu za njemu povjerenu mjesnu Crkvu Varaždinske biskupije. Kao vjernici katolici u biskupu prepoznavamo živu sliku Krista, našega Pastira, koji nas vodi stazama života na putu prema vječnoj domovini. Stoga, monsinjore, prenesite biskupu Boži pozdrave ove župne zajednice koja u poslanom župniku želi iz dana u dan prepoznavati one evanđeoske riječi iz Knjige Otkrivenja: *Evo, sve činim novo!* Po tim riječima shvaćano da se „kršćanska (...) nada temelji na vjeri u Boga koji uvijek stvara novost u čovjekovu životu, stvara novost u povijesti, stvara novost u svemiru. Naš Bog je Bog koji stvara novost, jer je Bog iznenađenja“ (Papina kateheza, 23. kolovoza 2017.).

Zato molim svakog od vas ponaosob, dragi župljani i župljanke Župe svetog Jurja mučenika, prepustite svoje živote Bogu koji nas iznenađuje. Dajte da vas Bog iznenadi! Pred vama stojim otvorena srca i po svemu što ću s vama činiti u ovoj župi želim ugoditi još jedino Bogu. Govorim vam sa svetim Pavlom: „K vama ne dolazim s *uzvišenom besjedom ili mudrošću navješćivati vam svjedočanstvo Božje* jer ne želim *znati što drugo osim Isusa Krista, i to raspetoga*. Prilazim vam *slab, u strahu i u veliku drhtanju*. Neka moje propovijedanje ne bude *u uvjerljivim riječima mudrosti, nego u pokazivanju Duha i snage da se vjera vaša ne temelji na mudrosti ljudskoj nego na snazi Božjoj*.

Neprestano želim na pameti imati činjenicu da sve što nakon ovoga života Gospodin ne nađe na vama, da će to biti moja krivnja. Želim među vama sve ono dobro i sveto više pokazivati djelima i primjerom, nego li riječima. Nije to uvijek lako i neću uvijek u tome uspjeti, pogotovo sada na početku službe kada vas tek trebam upoznati, a za to treba podosta vremena. Župnička je služba odgovorna služba: vidjeti duše i služiti različitim naravima ljudi koji žive u jednom mjestu. Upravo zato, u svemu što činim vode me riječi svetoga Benedikta opata koji u svojem Pravilu piše opatima: „Onaj koji preuzima vodstvo duša neka zna da se mora pripremiti na polaganje računa. Neka bude svjestan da će na sudnjemu danu Gospodinu odgovarati za svu onu braću čije su mu duše bile povjerene, a uz to nedvojbeno i za svoju vlastitu. Ako se tako bude uvijek bojao buduće provjere svoje pastirske odgovornosti za povjerene mu ovce, to će ga poticati da pazi i na samog sebe dok se bude brinuo za druge. A pomažući svojim

opomenama drugima da se poprave i sam će se od svojih mana popravljati“ (Sv. Benedikt, *Pravilo* 2.37-40).

Kroz protekla tri tjedna mnogi od vas kontaktirali su me na razne načine. Imao sam nekoliko konkretnijih susreta s članovima župnih vijeća. Vidio sam i osjetio živu zajednicu vjernika. U ovom mjestu mnogi nastoje živjeti od Riječi Božje i sakramenata. To me raduje, jer nastavljam djelo Božje tamo gdje su moji prethodnici stali. A stali su, prije svega, na svojoj neponovljivosti – jer Isus Krist u svakoj generaciji dolazi u novoj ljepoti i neponovljivosti. Zato vas molim, kao braću i sestre u Kristu, nemojte očekivati od mene da ikoga kopiram, ili nemojte željeti da budem bližnja kopija ljudi koji su služili Bogu prije mene. U vašoj sredini postoji mnogo inicijativa, želja, prijedloga pastoralnih aktivnosti... Dajte mi vremena da vas upoznam i da zajedno stvorimo pastoralni plan koji će nas zajedno voditi prema Kristu i vječnom životu. Neka današnje bogoslužje bude početak zajedničkog rasta, međusobne kršćanske ljubavi i svim krepostima ispunjenog vremena koje ću provesti s vama, bilo ono dugo ili kratko.

Hvala svima koji su pripremili današnje bogoslužje, počevši od našeg zvonara Josipa, orguljaša Nenada, župnog zbora, čitača i ministranata. U ljepoti bogoslužja prepoznamo živoga Boga, a ujedno Bogu pokazujemo da je dobrodošao u našu sredinu. Hvala vjeroučiteljicama Martini i Valeriji koje mi polako otkrivaju duhovni svijet naše zajednice vjernika, hvala svim članovima pastoralnog i ekonomskog vijeća. Hvala svima vama koji ste ovim bogoslužjem ne samo dočekali novog župnika, već molili zajedno sa mnom i za mene. Na kraju, ne mogu ne zahvaliti i mojoj obitelji: tati Branku, mami Romani, bratu Mislavu, sestri Antoniji i njezinom dečku Mihaelu, bakama Katarini i Jeleni, teti Ružici i ujaku Samiru, bratićima Blažu i Ivanu koji živi i radi u Budimpešti, kao i mojim prijateljima iz štrigovskoga kraja koji će nam se pridružiti. Uža obitelj me i preselila ovdje, obitelj smo kaj je jako vezana, imamo svoje mane, ali držimo se skupa. Pola obitelji mi je iz Slavonije, pola iz Zagorja. Moja obitelj kao i moji prijatelji, poimence navedeni, govore vam da nisam pao s neba. Iza mene i u meni zajedno sa mnom rastu mnogi ljudi koji me prate prije svega duhovnom podrškom. Tu sam za vas, uzet od ljudi poput vas, da vama i za vas Bogu prinosim žrtve. Neka nas Bog blagoslovi na početku moje službe i neka nas neprestano prati svojim blagoslovom u svemu što ćemo zajedno živjeti u ovoj zajednici vjernika.